

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การแก้ไขประกาศกระทรวงสาธารณสุขเพื่อยกเว้นให้วัตถุตามรายการท้ายประกาศ
บางประเภทสามารถใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้เฉพาะเพื่อการส่งออก

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้มีหนังสือ ที่ สธ ๑๐๐๗/๓๔๒๔ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่ได้มีผู้ประกอบการธุรกิจเครื่องสำอางประสงค์จะผลิตเครื่องสำอางตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้าเฉพาะเพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศ แต่ในปัจจุบันมีประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดวัตถุห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ได้กำหนดห้ามใช้วัตถุบางประเภทเป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง ทำให้ไม่อาจผลิตเครื่องสำอางตามมาตรฐานของประเทศคู่ค้าได้ จึงมีความประสงค์จะปรับปรุงประกาศกระทรวงสาธารณสุขดังกล่าวโดยกำหนดยกเว้นให้การผลิตเครื่องสำอางเพื่อการส่งออกสามารถผสมวัตถุต้องห้ามบางรายการตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายประกาศได้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีปัญหาข้อกฎหมายว่าการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศในลักษณะดังกล่าวสามารถกระทำได้หรือไม่ จึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจในการแก้ไขประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับดังกล่าวมาเพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยมีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวงและสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง แล้ว มีความเห็นว่า มาตรา ๕ (๔)^๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอาง พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง โดยมาตรา ๓๓ (๒)^๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องสำอางฯ บัญญัติว่า เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้ตาม มาตรา ๕ (๔) ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ ซึ่งมาตรา ๓๖^๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๘๔๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๑ มาตรา ๕ เพื่อกำหนดองค์ประกอบของบุคคล ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) กำหนดชื่อวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอาง

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ มาตรา ๓๓ เครื่องสำอางที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒) เครื่องสำอางที่มีวัตถุที่ห้ามใช้ตามมาตรา ๕ (๔)

ฯลฯ

ฯลฯ

^๓ มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตามมาตรา ๓๓ เครื่องสำอางปลอมตามมาตรา ๓๔ หรือเครื่องสำอางผิดมาตรฐานตามมาตรา ๓๕

บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดผลิตเพื่อขาย นำเข้าเพื่อขาย หรือขายเครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัยในการใช้ตาม มาตรา ๓๓ จากบทบัญญัติดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า การออกประกาศกำหนดวัตถุที่ห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางตามมาตรา ๕ (๔) มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะคุ้มครองอนามัยของบุคคลมิให้ได้รับอันตรายจากการใช้เครื่องสำอางที่ไม่ปลอดภัย และการที่ไม่มีบทบัญญัติให้อำนาจรัฐมนตรียกเว้นให้ใช้ วัตถุที่ห้ามใช้ตามมาตรา ๕ (๔) เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้ บทบัญญัติมาตรา ๕ (๔) จึงมี ลักษณะบังคับเป็นการทั่วไปไม่ว่าจะเป็นการขายในประเทศ หรือส่งออกขายยังต่างประเทศ ด้วย เหตุดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขไม่อาจกำหนดยกเว้นวัตถุตามรายการท้ายประกาศ บางประเภทให้สามารถใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางเฉพาะเพื่อการส่งออกได้ ดังนั้น การ แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดวัตถุห้ามใช้เป็นส่วนผสมในการผลิต เครื่องสำอาง ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ เพื่อยกเว้นให้วัตถุตามรายการท้ายประกาศบางประเภท สามารถใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตเครื่องสำอางได้เฉพาะเพื่อการส่งออก จึงไม่อาจกระทำได้ตาม กฎหมาย

(ลงชื่อ) อัมพร จารุจินดา

(นายอัมพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๕๔